

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVIU DEL
CENTRE CATALANISTA.

MES SOBRE LA DECADENCIA DEL FAJOL

Com deyam en nostre anterior article, la gran abundor d' abelles que hi ha en nostra terra en temps de la florida del fajol feu creure á molts que ellas eran la causa de la pèrdua de las culturas de aquest grà, y 'l Ajuntament d' aquesta Vila, mogut per una instancia de propietaris que demanavan se posés mida á la introducció de buchs en lo seu districte en los mesos d' Agost y Setembre, consultá la qüestió al Institut Agrícola de Sant Isidro en 5 de Juliol de 1888; consulta que fou contestada en sentit de que las abellas no podían causar lo dany de que se las feya culpables, per las varias rahóns que poden reduhirse á tres: 1.ª perquè las abellas xuclan lo licor ensucrat dels nectaris de las plantas y ni los nectaris ni 'l néctar que contenen no son absolutament necessaris per la fecundació de las flors si bé que, segóns lo Dr. D. Antón Cepriá Costa, *hi exercixen alguna acció* que, encara que lo senyor Rius y Rada que es lo firmat del informe s' ho calla, deu esser y es una acció beneficosa; 2.ª Perquè las abellas al emportarsen polen de las flors pera ferne lo *propolis* ab que tapan las escaletxas y alimentan á las abellas joves, no se l' emportan tot sinó que deixan lo necessari pera la fecundació de las flors; y 3.ª;perque no basta una denuncia contra las abellas pera ferlas responsables dels danys que en nostra comarca se 'ls atribueixen y llevárlashi la fama de auxiliars poderosos de la fecundació de las plantas.

A la lleuga se veu que lo Sr. Rius y Rada en son informe, lluny de ferse crérech del pro y del contra de la qüestió, pren desde luego la defensa de las abellas y se constituheix en son advocat, apelant en sa defensa hasta als registres de lo patétich, recordant á la Junta del Institut Agrícola que en son escut hi campejan las industriosas abellas, los grans rendiments de l' apicultura y altres consideracions per l' estil.

